

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlm XXXV. Clericus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

probata non sit, sententia fertur contra auctorem pro Reo.

Dices si mulier hæc matrimonium cum viro verbis de praesenti non contraxerat, fuit periura; si autem contraxerat, tunc postei- lius matrimonium est irritum ac lachrylegum, ergo necessariò conuincitur esse grauis criminis rea.

Resp. ita esse, sed cum nesciatur, nec de ea ostendi possit, verène, an falsò jurârit, relinquaenda est conscientia suæ, sicut in textu dicitur. Posterioris partis ratio est propter suspicionem periurii, vt ex teatu colligitur.

CAPITVLVM XXXV.

Clericus.

P A R A P H R A S I S.

Aliquis Clericus jurauit, quod statuta Ecclesiæ suæ edita seruare vellet; post aliquot verò annos per idem, quod antea præstítit juramentum, promisit se seruaturn esse statutum, quod postea editum erat. Hoc casu resp. Gregor. IX. licet is male fecerit, statutum transgrediendo, tamen ex vi juramenti ad eius obligatiōnem non tenet, neque ad obseruationem obligatum.

S V M M A R I V M.

2. Non potest aliquis facere, ut juramentum ante præstitum ultra limites materiae sua extendatur.

NOT. Unicum. Non potest aliquis efficiere, ut juramentum antè præstitum ultra limites materiae sua extendatur, exemplum habes hic: aliquis jurauit, quod statuta Ecclesiæ suæ seruabit, is promittendo efficere non potest, vt virtute prioris juramenti obligetur ad statuta, quæ post juramento edita sunt. Si tamen intentionem habeat, id denuò jurandi, ita vt sicut priùs jurârat se seruaturum statuta, quæ ante erant, ita jā jurare velit in statuta, quæ postea facta sunt, tunc obligatur non ex juramento prio-

re, sed posteriore. Veruntamen hoc casu non extendit juramenti prioris obligatiōnem, sed aliud juramentum edit simile priori; idem cernere est in yoto, si jurâsti, te omnibus diebus veneris jejunaturum, non potes efficere, vt obligatio voti prioris extendatur etiam ad dies Sabbathi, potes tamen aliud votum edere, quo obligari velis ad jejunandum in Sabatho, vt antè te obligaras ad jejunandum die venoris.

Quæritur. Vtra intentio in dubio præferenda sit? videri potest eam præferendam esse, quod voluerit obligari ex primo juramento, ita vt intentio effectum non habeat, propterea quod juramentum strictè interpretandum sit. arg. c. Cūm Clerici. de verb. signif. Sed contrarium placet, præsumendum esse, quod nimurum posteriorum intentionem habuerit, ita vt obligetur ex novo juramento. Nam actus potius intelligi debet, ita vt valeat, quam vt pereat. c. Abbat. 25. de verb. signif. & potius præsumi debet, quod aliquis se obligare voluerit modò possibili, quam impossibili, cūm impossibilium nulla sit voluntas.

Ad motiuum contrarium dico, si adsit aliqua obligatio juramenti, eam in dubio restringendam potius esse, non extendendam: at verò si constet, quod aliquis voluerit se juramento obligare, tum is modus in dubio præferri debet, secundum quem obligatio subsistit, & idem dicendum de voto,

CAPITVLVM Ultimum.

Iuramentum.

P A R A P H R A S I S.

Quando Judex parti juramentum desert, ab ea recusari non potest, sin autem pars parti juramentum deferat, pars, cui defertur juramentum, recusare potest vel referre, in actione tamen famosâ Reus conuentus juramentum referre non potest.

S V M M A R I V M.

1. Juramentum litis decisum, à judice obligatum parti, ab ea præstandum est, nisi causam justam